02/02/2023

Bătrânii Simeon şi Ana, icoane ale vieţii evlavioase şi dascăli ai primirii lui Hristos

Biserica Ortodoxă Română a prăznuit în a doua zi a lunii februarie Întâmpinarea Domnului, sărbătoare ce amintește de momentul când Mântuitorul Hristos a fost primit în brațe, în templul din Ierusalim, de către Dreptul Simeon. Înțelesurile duhovnicești ale acestui praznic au fost explicate de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, în cuvântul de învățătură rostit în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” al Reședinței Patriarhale.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a vorbit în introducerea cuvântului său despre istoricul acestei sărbători și despre modul în care a fost ea celebrată în tradiția răsăriteană, respectiv în cea apuseană. „Întâmpinarea Domnului în templul din Ierusalim este unul dintre praznicele împărătești. În Răsărit, accentul cade pe Persoana Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Întrupat pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire. În Biserica Apuseană, accentul s-a pus pe persoana Maicii Domnului, întrucât, acolo, sărbătoarea s-a numit la început «Curățirea Maicii Domnului». Sărbătoarea aceasta este menționată pentru prima dată ca existând la Ierusalim, în secolul al 4-lea, când, în anii 382-384, o credincioasă pelerină din Occident, Egeria, a făcut o călătorie la Locurile Sfinte și în

jurnalul său de pelerinaj a scris despre mai multe forme de manifestare a credinței în Ierusalim. Ea menționează această sărbătoare, celebrată la 40 de zile după Epifanie, care încă era serbată împreună cu Nașterea Domnului, la 6 ianuarie. De aceea, în vremea respectivă, sărbătoarea avea loc la data de 14 februarie. În anul 534, împăratul Justinian a fixat data de 2 februarie ca fiind data de prăznuire a Întâmpinării Domnului”, a spus Preafericirea Sa.

Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Române a explicat cuvintele rostite de Dreptul Simeon. „Inspirat fiind de Duhul Sfânt, Dreptul Simeon binecuvântează mai întâi pe Dumnezeu. Apoi a spus: «Acum, liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, căci au văzut ochii mei mântuirea Ta…» Ce înseamnă această mântuire pe care a văzut-o cu ochii trupești? Răspunsul rezidă în numele Pruncului. «Ieshua» în limba ebraică înseamnă «Dumnezeu este Mântuitor». Astfel, însuși numele lui Iisus l-a făcut pe Simeon să spună că a văzut mântuirea lui Dumnezeu. Această descoperire a prezenței mântuirii dăruită tuturor popoarelor este lucrarea lui Dumnezeu în Pruncul Iisus. Dreptul Simeon a văzut cu ochii trupești pe Cel pe Care prorocii Vechiului Testament L-au numit «Mesia». Această vedere este împlinirea unei făgăduințe, anume că «nu vei vedea moartea până ce nu vei vedea pe Hristosul Domnului». Astfel, pentru că s-a împlinit ceea ce se făgăduise, el cere o eliberare. Acatistul sărbătorii spune că, atunci când Dreptul Simeon a rostit aceste cuvinte, el nu se referea doar la o moarte fizică liniștită, ci și la dorința lui ca trecerea de la această viață pământească să fie către viața veșnică cerească: «Slavă Ție, Celui ce ai venit la templu să îl slobozești pe bătrânul Simeon la viața veșnică!»”, a evidențiat Preafericirea Sa.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a vorbit în continuare despre faptul că cei doi bătrâni prezentați în Evanghelia acestei sărbători, Dreptul Simeon și Proorocița Ana, sunt modele de așteptare cuviincioasă a sfârșitului vieții, fiind înfățișați în icoana Anului comemorativ 2023 dedicat pastorației persoanelor vârstnice. „Dreptul Simeon și Proorocița Ana sunt icoane luminoase ale vieții evlavioase şi ale sfârșitului duhovnicesc al omului de pe pământ. Această sărbătoare îi are în centru pe Pruncul Iisus, pe Maica Domnului și pe Dreptul Iosif, pe de o parte, și pe Bătrânul Simeon și Proorocița Ana, de pe altă parte. De aceea, în anul 2023, consacrat pastorației persoanelor vârstnice, am considerat că cei doi sunt cei mai indicați spre a fi într-o icoană, cinstiți ca ocrotitori ai persoanelor vârstnice și ai modului în care creștinul se pregătește pentru sfârșitul lumesc, pentru trecerea din această viață efemeră, limitată, la cea veșnică, cerească, în iubirea Preasfintei Treimi”, a spus Preafericirea Sa.

În încheiere, Patriarhul României a evidențiat sensul spiritual al praznicului

Întâmpinării Domnului. „Numele acestei sărbători este plin de semnificații. Acest praznic ce amintește un fapt situat la trecerea dintre Vechiul și Noul Testament ne privește pe toți. Ea ne întreabă cum Îl întâmpinăm noi pe Domnul, cum Îl așteptăm și cum Îl primim. Întâmpinarea Domnului de cei doi bătrâni face din aceștia dascăli ai noștri și, în mod concret, învățăm de la ei că cea dintâi grijă este să fie în templu. Primirea Domnului se face în modul cel mai solemn și mai sfânt în Casa lui Dumnezeu. Această întâmpinare se face în etape. Mai întâi ne bucurăm, asemenea Dreptului Simeon, când sărutăm icoana Mântuitorului. E ca și când L-am purta pe brațele noastre pe Pruncul Iisus, aceasta fiind prima întâlnire harică cu Iisus, în stare de rugăciune. Etapa următoare este ascultarea cuvintelor lui Dumnezeu pentru că Mântuitorul este prezent în cuvintele Sale. Etapa superioară este împărtășirea cu Hristos, potrivit făgăduinței: «Cine mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne în Mine și Eu în El și Eu îl voi învia în ziua de apoi». Astfel, Hristos nu mai rămâne în fața noastră, ci sălășluiește în noi și devine Viața vieții noastre. Dar ne împărtășim cu Hristos și atunci când împlinim poruncile iubirii Lui prin rugăciune și fapte bune. Orice faptă izvorâtă din iubire smerită și milostivă și arătată semenilor noștri este împărtășirea cu Hristos și experiența bucuriei prezenței Lui care folosește mâinile noastre spre a-i ajuta pe cei care cer ajutorul”, a menționat Preafericirea Sa.

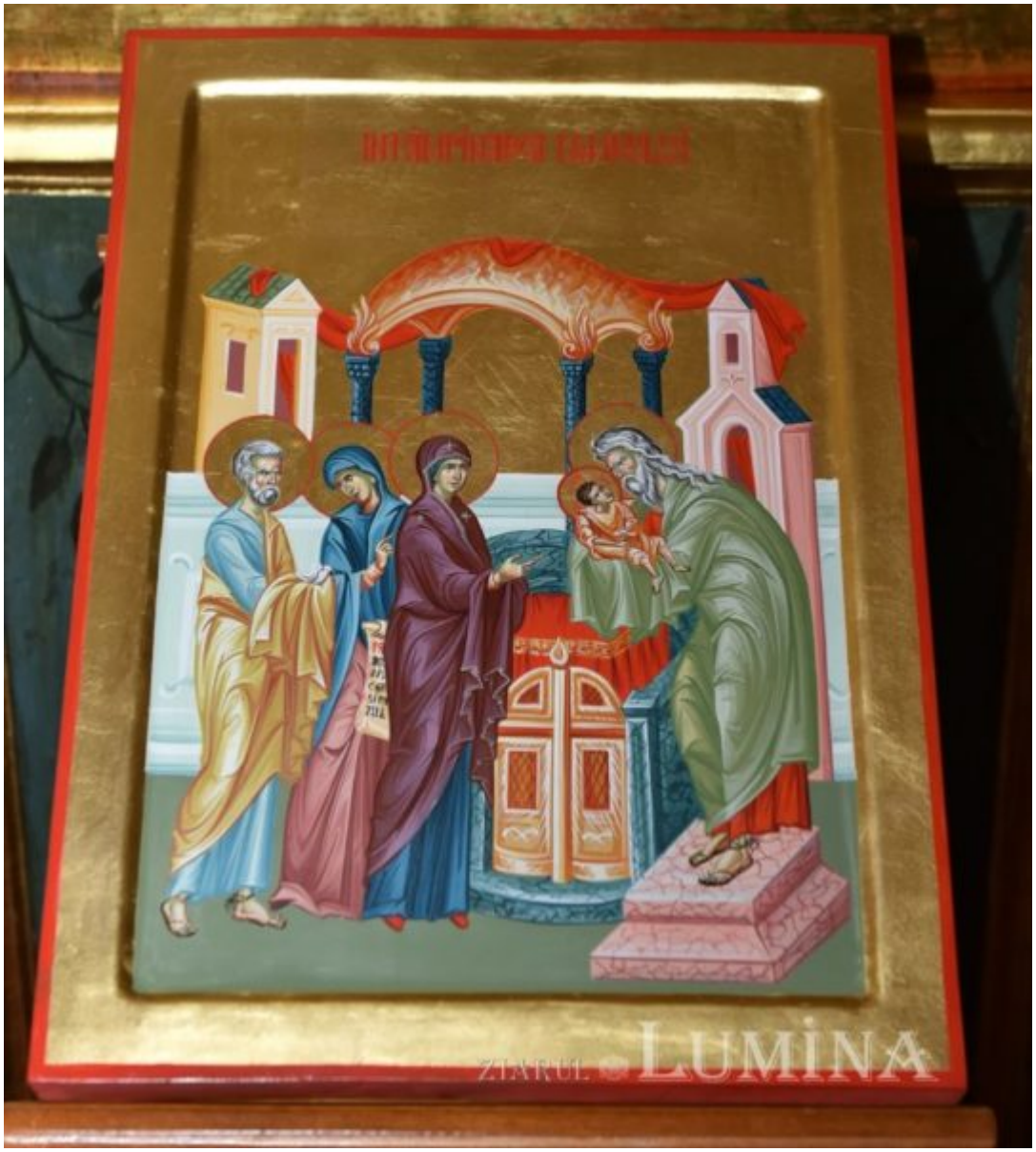

ZIARUL LUMINA

LUMINA

ZIARUL LUMINA

ZIARUL LUMINA

ZIARUL LUMINA

ziarullumina.ro